

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตพื้นที่ การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ครั้งนี้ ใช้ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและครูผู้สอนใน โรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาลและเอกชน จำนวน 488 คน ด้วยการใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ใน การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และ ค่าที่ t-test (independent)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ในภาพรวม
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน ประถมศึกษาของรัฐบาล ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร กับครูผู้สอน
3. เพื่อเปรียบเทียบระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน ประถมศึกษาของเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร กับครูผู้สอน
4. เพื่อเปรียบเทียบระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน ประถมศึกษา ของรัฐบาลและเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็น ของผู้บริหาร
5. เพื่อเปรียบเทียบระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน ประถมศึกษาของรัฐบาลและเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็น ของครูผู้สอน

สมมติฐานการวิจัย

1. ระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก
2. ระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาล ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนแตกต่างกัน
3. ระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาของเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนแตกต่างกัน
4. ระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษา ของรัฐบาลและเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารแตกต่างกัน
5. ระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาลและเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนแตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาภาคสนามจากประชากรกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาลและเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 สามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์ดังนี้

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ที่ว่า “เพื่อศึกษาระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ในภาพรวม” สรุปว่าในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยคือ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ผลิตแห่งการเรียนรู้ การปรับเปลี่ยนองค์การ การจัดการความรู้ การเพิ่มอำนาจแก่บุคคล เมื่อพิจารณาในรายองค์ประกอบสรุปผลดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ผลิตแห่งการเรียนรู้ ตัวชี้วัดที่มีระดับการปฏิบัติงานมากที่สุดเรียงตามลำดับลงมา 3 อันดับคือ ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้ระดับบุคคลระดับทีม และระดับสถานศึกษา บุคลากรมีความกระตือรือร้นสนใจและใฝ่เรียนรู้กับสิ่งใหม่ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ฯ ผู้บริหารสนับสนุนให้มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในทุกระดับของสถานศึกษา โดยอาศัยการเรียนรู้ในระดับบุคคลเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ และผู้บริหารสนับสนุนให้มีการเรียนรู้ที่

สามารถเชื่อมโยงการปฏิบัติงานของบุคคล และตัวชี้วัดที่มีระดับการปฏิบัติงานน้อยเรียงจากน้อยที่สุดขึ้นไป 3 อันดับคือ โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นการปฏิบัติและการวางแผน โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้แบบมีทิศทางในการวางแผนเพื่ออนาคต และโรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรมีส่วนร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในและภายนอกสถานศึกษา

องค์ประกอบที่ 2 การปรับเปลี่ยนองค์การ ตัวชี้วัดที่มีระดับการปฏิบัติงานมากที่สุดเรียงตามลำดับลงมา 3 อันดับคือ โครงสร้างของโรงเรียนมีการกระจายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบและการตัดสินใจร่วมกัน โรงเรียนมีบรรยากาศเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้เพื่อการปฏิบัติงานของบุคลากร โรงเรียนเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นวางแผนและแก้ไขปัญหา โครงสร้างของโรงเรียนมีขอบเขตที่ชัดเจนและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติงาน และตัวชี้วัดที่มีระดับการปฏิบัติงานน้อยเรียงจากน้อยที่สุดขึ้นไป 3 อันดับคือ บุคลากรโรงเรียนมีความเข้าใจถึงความสำคัญของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ผู้บริหารให้ขวัญและกำลังใจการปฏิบัติงานของบุคลากร และผู้บริหารและบุคลากรรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

องค์ประกอบที่ 3 การเพิ่มอำนาจแก่บุคคล ตัวชี้วัดที่มีระดับการปฏิบัติงานมากที่สุดเรียงตามลำดับลงมา 3 อันดับคือ ผู้บริหารแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นพัฒนาบุคลากรกับการเรียนรู้ ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรและเพื่อนร่วมงานวางแผนการทำงานด้วยตนเองมากกว่าคอยสั่งการ โรงเรียนจัดให้มีการประชุมอบรมเพื่อกระตุ้นให้มีการเรียนรู้ และตัวชี้วัดระดับการปฏิบัติงานน้อยเรียงจากน้อยที่สุดขึ้นไป 3 อันดับคือ ผู้บริหารให้อิสระต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรภายในและภายนอกโรงเรียน ผู้บริหารทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงในการเสนอแนะแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา และบุคลากรมีความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 4 การจัดการความรู้ ตัวชี้วัดที่มีระดับการปฏิบัติงานมากที่สุดเรียงตามลำดับลงมา 3 อันดับคือ โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรได้รับการฝึกฝนในด้านทักษะต่างๆ เพื่อให้เกิดความคิดใหม่ๆ โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรมีการแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ภายในและภายนอก โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรมีการระดมสมองและความคิดเพื่อให้ได้สิ่งที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน โรงเรียนมีระบบการปฏิบัติงานตามวิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างชัดเจน และโรงเรียนจัดให้มีระบบความรู้ในการช่วยเหลือบุคลากรในทีมงาน บุคลากรมีความสามารถในการสร้างความรู้ทั้งหลายหลายในการถ่ายโอนและการใช้ประโยชน์ บุคลากรสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเรียนรู้ในปัจจุบัน และตัวชี้วัดที่มีระดับการปฏิบัติงานน้อยเรียงจากน้อยที่สุดขึ้นไป 3 อันดับคือ บุคลากรมีความสามารถในการคิดและปฏิบัติงานที่สลับซับซ้อนอย่างเป็นระบบ บุคลากรสามารถนำความรู้ที่จัดเก็บได้รับการปรับปรุงและนำมาใช้ได้อย่างต่อเนื่อง และบุคลากรมีความสามารถในการใช้ความรู้ได้อย่างถูกต้องรวดเร็วทันต่อเวลา

องค์ประกอบที่ 5 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ตัวชี้วัดที่มีระดับการปฏิบัติงานมากที่สุด เรียงตามลำดับลงมา 3 อันดับคือ โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ โรงเรียนมีการใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศเพื่อประโยชน์ในการบริหาร และบุคลากรมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้พื้นฐาน และตัวชี้วัดที่มีระดับการปฏิบัติงานน้อย เรียงจากน้อยที่สุดขึ้นไป 3 อันดับคือ บุคลากรมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ข่าวสารให้กับสมาชิกภายในโรงเรียนและภายนอก โรงเรียนจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยีเพื่ออำนวยความสะดวกกับบุคลากรทั้งภายในและภายนอก โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรและทีมงานสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้อิเล็กทรอนิกส์ การรับส่งข่าวสารและข้อมูลภายในและภายนอก โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรสามารถสร้างสารสนเทศใหม่ เพื่อการปฏิบัติงานและการเรียนรู้ โรงเรียนมีการปรับปรุงเทคโนโลยีให้ทันสมัยและพร้อมสำหรับการปฏิบัติงานและการเรียนรู้อยู่เสมอ โรงเรียนมีการสนับสนุนงบประมาณในการจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ฯ และโรงเรียนสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเชื่อมโยงความรู้จากสถานที่หนึ่ง ไปอีกสถานที่หนึ่งได้อย่างรวดเร็ว

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบระดับปฏิบัติงานการจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาล ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอน” สรุปว่าในภาพรวมระดับการปฏิบัติงานตามความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอนทุกองค์ประกอบ และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ผลิตแห่งการเรียนรู้ ในภาพรวมระดับการปฏิบัติงานตามความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่น่าสนใจคือระดับการปฏิบัติงานการจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอน 3 ข้อคือ ข้อ 9 บุคลากรมีความกระตือรือร้น สนใจและใฝ่เรียนรู้กับสิ่งใหม่ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ฯ ข้อ 2 ผู้บริหารสนับสนุนให้มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในทุกระดับของสถานศึกษา โดยอาศัยการเรียนรู้ในระดับบุคคลเป็นพื้นฐาน ข้อ 10 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นการปฏิบัติและการวางแผน และระดับปฏิบัติงานการจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนสูงกว่าผู้บริหาร 2 ข้อ คือข้อ 4 บุคลากรมีการแบ่งปันความรู้ให้กับทีมงาน ข้อ 5 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้แบบมีทิศทางในการวางแผนเพื่ออนาคตของโรงเรียน

องค์ประกอบที่ 2 การปรับเปลี่ยนองค์การ ในภาพรวมระดับการปฏิบัติงานตามความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่น่าสนใจคือระดับการปฏิบัติงานการจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้

ตามความคิดเห็นผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอน 3 ข้อคือ ข้อ 19 โครงสร้างของโรงเรียนมีขอบเขตที่ชัดเจนและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติงาน ข้อ 14 ผู้บริหาร และ บุคลากรได้ร่วมมือกันวางแผนงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ข้อ 13 ผู้บริหาร และบุคลากรมีความร่วมมือในการสร้างวิสัยทัศน์เพื่อให้โรงเรียนมีทิศทางในการบริหารตนเอง และระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนสูงกว่าผู้บริหาร 2 ข้อคือ ข้อ 20 ผู้บริหารให้ขวัญและกำลังใจกับการปฏิบัติงานของบุคลากร ข้อ 16 บุคลากรสามารถปรับพฤติกรรมการทำงานให้สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียน ยกเว้นข้อ 17 ผู้บริหารและบุคลากรรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

องค์ประกอบที่ 3 การเพิ่มอำนาจ ในภาพรวมระดับการปฏิบัติงานตามความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่น่าสนใจคือ ระดับการปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอน 3 ข้อคือ ข้อ 23 เมื่อมีการประชุมหรือสัมมนาจะมีผู้บริหารเข้าร่วมทุกครั้ง ข้อ 29 ผู้บริหารให้อิสระต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรภายในและภายนอกโรงเรียน ข้อ 28 ผู้บริหารแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่นพัฒนาบุคลากร และระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนสูงกว่าผู้บริหาร 3 ข้อคือ ข้อ 21 ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรและเพื่อนร่วมงานวางแผนการทำงานด้วยตนเองมากกว่าคอยสั่งการ ข้อ 24 โรงเรียนมีการสนับสนุนให้บุคลากรมีความคิดสร้างสรรค์ ข้อ 25 บุคลากรมีความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้ ยกเว้นข้อ 22 โรงเรียนจัดให้มีการประชุม อบรมเพื่อกระตุ้นให้มีการเรียนรู้ร่วมกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

องค์ประกอบที่ 4 การจัดการความรู้ ในภาพรวมระดับการปฏิบัติงานตามความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่น่าสนใจคือ ระดับการปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอน 3 ข้อคือ ข้อ 33 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรมีการระดมสมองและความคิดเพื่อให้ได้สิ่งที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน ข้อ 34 บุคลากรมีความสามารถในการคิดและปฏิบัติงานที่สลับซับซ้อน ข้อ 37 บุคลากรสามารถนำความรู้ที่จัดเก็บได้รับการปรับปรุงและนำมาใช้ได้อย่างต่อเนื่อง และระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนสูงกว่าผู้บริหาร 2 ข้อคือ ข้อ 38 โรงเรียนมีระบบการปฏิบัติงานตามวิสัยทัศน์และพันธกิจ ข้อ 40 โรงเรียนจัดให้มีระบบความรู้ในการช่วยเหลือบุคลากรในทีมงาน เช่น จัดทำคู่มือเอกสารในการปฏิบัติงานฯ ยกเว้นข้อ 31 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรมีการแสวงหาความจากแหล่งความรู้ภายในและภายนอก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข้อ 38

โรงเรียนมีระบบการปฏิบัติงานตามวิสัยทัศน์และพันธกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

องค์ประกอบที่ 5 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ในภาพรวมระดับการปฏิบัติงานตามความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่น่าสนใจคือ ระดับการปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอน 3 ข้อคือ ข้อ 42 บุคลากรมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้พื้นฐาน ข้อ 48 โรงเรียนมีการใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ เพื่อประโยชน์ในการบริหารโรงเรียน ข้อ 49 โรงเรียนมีการสนับสนุนงบประมาณในการจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ฯ และระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนสูงกว่าผู้บริหารคือข้อ 50 โรงเรียนสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเชื่อมโยงหรือถ่ายโอนความรู้จากสถานที่หนึ่งไปอีกสถานที่หนึ่งได้อย่างรวดเร็ว

จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาของเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอน” สรุปว่าในภาพรวมระดับการปฏิบัติงานตามความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอนทุกองค์ประกอบ และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 พลวัตแห่งการเรียนรู้ ในภาพรวมระดับการปฏิบัติงานตามความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่น่าสนใจคือ ระดับการปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอน 3 ข้อคือ ข้อ 8 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นการปฏิบัติและการวางแผน ข้อ 3 ผู้บริหารสนับสนุนให้มีการเรียนรู้ที่สามารถเชื่อมโยงการปฏิบัติงานของบุคคล ข้อ 4 บุคลากรมีการแบ่งปันความรู้ให้กับทีมงานหรือองค์กรที่ปฏิบัติ และระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนสูงกว่าผู้บริหาร 3 ข้อคือ ข้อ 1 ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้ระดับบุคคลระดับทีม ข้อ 6 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรมีส่วนร่วมการกำหนดวิสัยทัศน์ ข้อ 5 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้แบบมีทิศทางในการวางแผนเพื่ออนาคตของโรงเรียน

องค์ประกอบที่ 2 การปรับเปลี่ยนองค์การ ในภาพรวมระดับการปฏิบัติงานตามความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่น่าสนใจคือ ระดับการปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอน 3 ข้อคือ ข้อ 12 โรงเรียนมีบรรยากาศเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้เพื่อการทำงาน ข้อ 16 บุคลากรสามารถปรับพฤติกรรมการทำงานให้สอดคล้องกับ

นโยบายของโรงเรียนในยุคปัจจุบัน ข้อ 18 โครงสร้างของโรงเรียนมีการกระจายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบและการตัดสินใจร่วมกัน และระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนสูงกว่าผู้บริหาร 3 ข้อคือ ข้อ 14 ผู้บริหารและบุคลากรได้ร่วมมือกันวางแผนงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและสอดคล้องกับพันธกิจ ข้อ 17 ผู้บริหารและบุคลากรรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ข้อ 20 ผู้บริหารให้ขวัญและกำลังใจกับการปฏิบัติงานของบุคลากร ยกเว้น ข้อ 19 โครงสร้างของโรงเรียนมีขอบเขตที่ชัดเจนและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

องค์ประกอบที่ 3 การเพิ่มอำนาจ ในภาพรวมระดับการปฏิบัติงานตามความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่น่าสนใจคือ ระดับการปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอน 3 ข้อคือ ข้อ 25 บุคลากรมีความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้ ข้อ 21 ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรและเพื่อนร่วมงานวางแผนการทำงานด้วยตนเองมากกว่าคอยสั่งการ ข้อ 30 บุคลากรไม่ทราบเป้าหมายของโรงเรียน และระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนสูงกว่าผู้บริหาร 3 ข้อคือ ข้อ 29 ผู้บริหารให้อิสระต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรภายในและภายนอกโรงเรียน ข้อ 22 โรงเรียนจัดให้มีการประชุมอบรมเพื่อกระตุ้นให้มีการเรียนรู้ร่วมกัน ข้อ 26 ผู้บริหารทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงในการเสนอแนะแก่ผู้ได้บังคับบัญชา ยกเว้น ข้อ 24 โรงเรียนมีการสนับสนุนให้บุคลากรมีความคิดสร้างสรรค์ ข้อ 27 ผู้บริหารทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงในการเสนอแนะแก่ผู้ได้บังคับบัญชา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

องค์ประกอบที่ 4 การจัดการความรู้ ในภาพรวมระดับการปฏิบัติงานตามความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่น่าสนใจคือ ระดับการปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอน 3 ข้อ คือข้อ 33 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรมีการระดมสมองและความคิดเพื่อให้ได้สิ่งที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน ข้อ 31 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรมีการแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ภายในและภายนอก ข้อ 39 บุคลากรสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเรียนรู้ และระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนสูงกว่าผู้บริหาร 3 ข้อคือ ข้อ 36 บุคลากรมีความสามารถในการใช้ความรู้ได้อย่างถูกต้องรวดเร็ว ข้อ 35 บุคลากรมีความสามารถในการสร้างความรู้ทั้งหลายหลายในการถ่ายโอนและการใช้ประโยชน์ ข้อ 38 โรงเรียนมีระบบการปฏิบัติงานตามวิสัยทัศน์และพันธกิจ ยกเว้นข้อ 40 โรงเรียนจัดให้มีระบบความรู้ในการช่วยเหลือบุคลากรในทีมงานและกลุ่มงาน เช่น จัดทำคู่มือเอกสารในการปฏิบัติงานฯ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

องค์ประกอบที่ 5 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ในภาพรวมระดับการปฏิบัติงานตามความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่น่าสนใจคือ ระดับการปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอน 3 ข้อคือ ข้อ 41 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ ข้อ 42 บุคลากรมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้พื้นฐาน ข้อ 45 โรงเรียนจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยี เพื่ออำนวยความสะดวกกับบุคลากรและทีมงาน และระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนสูงกว่าผู้บริหาร 3 ข้อคือ ข้อ 47 โรงเรียนมีการปรับปรุงเทคโนโลยีให้ทันสมัยและพร้อมสำหรับการปฏิบัติงาน ข้อ 46 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรสามารถสร้างสารสนเทศใหม่เพื่อการใช้งาน ข้อ 43 บุคลากรมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสาร เพื่อเผยแพร่ข่าวสารให้กับสมาชิก ยกเว้นข้อ 49 โรงเรียนมีการสนับสนุนงบประมาณในการจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ฯ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และข้อ 50 โรงเรียนสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเชื่อมโยงหรือถ่ายโอนความรู้จากสถานที่หนึ่งไปอีกสถานที่หนึ่งได้อย่างรวดเร็ว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วัตถุประสงค์ข้อ 4 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษา ของรัฐบาลและเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร” สรุปว่าในภาพรวมระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาลทุกองค์ประกอบ และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 พลวัตแห่งการเรียนรู้ ในภาพรวมระดับปฏิบัติงานตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่น่าสนใจคือระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนเอกชน 3 ข้อคือข้อ 8 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นการปฏิบัติและการวางแผน ข้อ 6 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรมีส่วนร่วมการกำหนดวิสัยทัศน์ ข้อ 3 ผู้บริหารสนับสนุนให้มีการเรียนรู้ที่สามารถเชื่อมโยงการปฏิบัติงานของบุคคล และระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาล 3 ข้อคือ ข้อ 2 ผู้บริหารสนับสนุนให้มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในทุกระดับของสถานศึกษา ข้อ 9 บุคลากรมีความกระตือรือร้น สนใจและใฝ่เรียนรู้กับสิ่งใหม่ๆ เช่น วิทยุฯ ข้อ 7 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรมีส่วนร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในและภายนอก ยกเว้นข้อ 4 บุคลากรมีการแบ่งปันความรู้ให้กับทีมงานหรือองค์การที่ปฏิบัติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

.01 ข้อ 10 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นการปฏิบัติและการวางแผน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

องค์ประกอบที่ 2 การปรับเปลี่ยนองค์การ ในภาพรวมระดับปฏิบัติงานตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่น่าสนใจคือระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน 3 ข้อคือ ข้อ 12 โรงเรียนมีบรรยากาศเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้เพื่อการปฏิบัติงานของบุคลากร ข้อ 13 ผู้บริหาร และบุคลากรมีความร่วมมือในการสร้างวิสัยทัศน์เพื่อให้โรงเรียนมีทิศทางในการบริหารตนเอง ข้อ 20 ผู้บริหารให้ขวัญและกำลังใจกับการปฏิบัติงานของบุคลากร และระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนสูงกว่าผู้บริหาร โรงเรียนรัฐบาล 3 ข้อคือ ข้อ 15 โรงเรียนเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นวางแผนและแก้ไขปัญหา ข้อ 18 โครงสร้างของโรงเรียนมีการกระจายอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบและการตัดสินใจร่วมกัน ข้อ 19 โครงสร้างของโรงเรียนมีขอบเขตที่ชัดเจนและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติงาน ยกเว้นข้อ 11 บุคลากรโรงเรียนมีความเข้าใจถึงความสำคัญของการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ และข้อ 14 ผู้บริหารและบุคลากรได้ร่วมมือกันวางแผนงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและสอดคล้องกับพันธกิจ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

องค์ประกอบที่ 3 การเพิ่มอำนาจ ในภาพรวมระดับปฏิบัติงานตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่น่าสนใจคือระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน 3 ข้อคือ ข้อ 24 โรงเรียนมีการสนับสนุนให้บุคลากรมีความคิดสร้างสรรค์ ข้อ 29 ผู้บริหารให้อิสระต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรภายในและภายนอกโรงเรียน ข้อ 26 ผู้บริหารทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงในการเสนอแนะแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา และระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนสูงกว่าผู้บริหาร โรงเรียนรัฐบาลคือข้อ 25 บุคลากรมีความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้ ยกเว้นข้อ 23 เมื่อมีการประชุม อบรม เพื่อกระตุ้นให้มีการเรียนร่วมกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ข้อ 28 ผู้บริหารกระตุ้นบุคลากรด้วยการให้คำแนะนำช่วยเหลือสนับสนุน ยกย่อง ขอมรับและเปิดใจกว้าง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนข้อ 21 ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรและเพื่อนร่วมงานวางแผนการ

ทำงานด้วยตนเองมากกว่าคอยสั่งการ และข้อ 30 ผู้บริหารให้อิสระต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร ภายในและภายนอกโรงเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

องค์ประกอบที่ 4 การจัดการความรู้ ในภาพรวมระดับปฏิบัติงานตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนสูงกว่าผู้บริหาร โรงเรียนรัฐบาลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่น่าสนใจคือระดับปฏิบัติงานการจัดการ การเรียนรู้อตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน 3 ข้อ คือ ข้อ 32 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรได้รับการฝึกฝนในด้านทักษะต่างๆ เพื่อให้เกิดความคิดใหม่ๆ ข้อ 33 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรมีการระดมสมองและความคิดเพื่อให้ได้สิ่งที่เหมาะสมกับการปฏิบัติงานในทีมงาน ข้อ 34 บุคลากรมีความสามารถในการคิดและปฏิบัติงานที่ สลับซับซ้อนอย่างเป็นระบบ และระดับปฏิบัติงานการจัดการการเรียนรู้อตามความคิดเห็น ของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนสูงกว่าผู้บริหาร โรงเรียนรัฐบาล 3 ข้อคือ ข้อ 38 โรงเรียนมีระบบการ ปฏิบัติงานตามวิสัยทัศน์และพันธกิจ ข้อ 40 โรงเรียนจัดให้มีระบบความรู้ในการช่วยเหลือ บุคลากรในทีมงานและกลุ่มงาน เช่น จัดทำคู่มือเอกสารในการปฏิบัติงาน ข้อ 39 บุคลากรสามารถ เชื่อมโยงประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเรียนรู้ในปัจจุบัน เพื่อนำมาใช้ในการแก้ปัญหา ยกเว้นข้อ 31 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรมีการแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ภายในและภายนอก เพื่อ นำมาใช้ในการพัฒนา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ข้อ 37 บุคลากรมี ความสามารถในการใช้ความรู้ได้อย่างถูกต้องรวดเร็วทันต่อเวลา มีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

องค์ประกอบที่ 5 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ในภาพรวมระดับปฏิบัติงานตามความ คิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนสูงกว่าผู้บริหาร โรงเรียนรัฐบาลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่น่าสนใจคือระดับปฏิบัติงาน การจัดการการเรียนรู้อตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน 3 ข้อคือ ข้อ 50 โรงเรียนสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเชื่อมโยงฯ ข้อ 43 บุคลากรมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ข่าวสารให้กับสมาชิกฯ ข้อ 48 โรงเรียนมีการใช้เทคโนโลยีระบบสารสนเทศ เพื่อประโยชน์ในการบริหารโรงเรียน และระดับ ปฏิบัติงานการจัดการการเรียนรู้อตามความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนสูงกว่า ผู้บริหาร โรงเรียนรัฐบาล 3 ข้อคือ ข้อ 45 โรงเรียนจัดหาอุปกรณ์เทคโนโลยี เพื่ออำนวยความสะดวกกับบุคลากรและทีมงาน ทั้งภายในและภายนอกใน ข้อ 49 โรงเรียนมีการสนับสนุน งบประมาณในการจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ฯ ยกเว้นข้อ 41 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ และข้อ 46 โรงเรียน

สนับสนุนให้บุคลากรสามารถสร้างสารสนเทศใหม่ เพื่อการปฏิบัติงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และข้อ 47 โรงเรียนมีการปรับปรุงเทคโนโลยีให้ทันสมัยและพร้อมสำหรับการปฏิบัติงานและการเรียนรู้อยู่เสมอ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากวัตถุประสงค์ข้อ 5 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบระดับปฏิบัติงานการจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาลและเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน” สรุปว่าในภาพรวมระดับความคิดเห็นของครูผู้สอน โรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าครูผู้สอน โรงเรียนเอกชนทุกองค์ประกอบ และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 พลวัตแห่งการเรียนรู้ ในภาพรวมระดับปฏิบัติงานความคิดเห็นของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสูงกว่าครูผู้สอนโรงเรียนรัฐบาลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่น่าสนใจคือระดับปฏิบัติงานการจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนโรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน 3 ข้อ คือ ข้อ 8 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นการปฏิบัติและการวางแผน ข้อ 7 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรมีส่วนร่วมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นภายในและภายนอก ข้อ 9 บุคลากรมีความกระตือรือร้นสนใจและใฝ่เรียนรู้กับสิ่งใหม่ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ฯ และระดับปฏิบัติงานการจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสูงกว่าครูผู้สอนโรงเรียนรัฐบาล 3 ข้อคือ ข้อ 1 ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรมีการเรียนรู้ระดับบุคคลทีม และระดับสถานศึกษา ข้อ 3 ผู้บริหารสนับสนุนให้มีการเรียนรู้ที่สามารถเชื่อมโยงการปฏิบัติงานของบุคคล ข้อ 6 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรมีส่วนร่วมการกำหนดวิสัยทัศน์ ยกเว้นข้อ 2 ผู้บริหารสนับสนุนให้มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในทุกระดับของสถานศึกษา และข้อ 4 บุคลากรมีการแบ่งปันความรู้ให้กับทีมงานหรือองค์กรที่ปฏิบัติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ข้อ 5 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้แบบมีทิศทางในการวางแผนเพื่ออนาคตของโรงเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

องค์ประกอบที่ 2 การปรับเปลี่ยนองค์การ ในภาพรวมระดับปฏิบัติงานความคิดเห็นของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสูงกว่าครูผู้สอนโรงเรียนรัฐบาลอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่น่าสนใจคือระดับปฏิบัติงานการจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนโรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน 3 ข้อ คือข้อ 17 ผู้บริหารและบุคลากรรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ข้อ 13 ผู้บริหารและบุคลากรมีความร่วมมือในการสร้างวิสัยทัศน์เพื่อให้โรงเรียน ข้อ 11 บุคลากรโรงเรียนมีความเข้าใจ

ถึงความสำคัญของการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และระดับปฏิบัติงานการจัดองค์กรแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โรงเรียนเอกชนสูงกว่าครูผู้สอน โรงเรียนรัฐบาล 3 ข้อคือ ข้อ 20 ผู้บริหารให้ขวัญและกำลังใจการปฏิบัติงานของบุคลากร ข้อ 12 โรงเรียนมีบรรยากาศเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้เพื่อการปฏิบัติงาน ข้อ 14 ผู้บริหารและ บุคลากรได้ร่วมมือกันวางแผนงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ยกเว้นข้อ 16 บุคลากรสามารถปรับพฤติกรรมการทำงานให้สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนในยุคปัจจุบัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

องค์ประกอบที่ 3 การเพิ่มอำนาจ ในภาพรวมระดับปฏิบัติงานความคิดเห็นของครูผู้สอน โรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าครูผู้สอน โรงเรียนเอกชนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่น่าสนใจคือระดับปฏิบัติงานการจัดองค์กรแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าครูผู้สอน โรงเรียนเอกชน 3 ข้อคือข้อ 26 บุคลากรมีความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้ ข้อ 23 เมื่อมีการประชุมหรือสัมมนาจะมีผู้บริหารเข้าร่วมทุกครั้ง ข้อ 30 บุคลากรไม่ทราบเป้าหมายของโรงเรียน และระดับปฏิบัติงานการจัดองค์กรแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โรงเรียนเอกชนสูงกว่าครูผู้สอน โรงเรียนรัฐบาล 3 ข้อคือ ข้อ 29 ผู้บริหารให้อิสระต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรภายในและภายนอกโรงเรียน ข้อ 22 โรงเรียนจัดให้มีการประชุม อบรม เพื่อกระตุ้นให้มีการเรียนรู้ร่วมกัน ข้อ 24 โรงเรียนมีการสนับสนุนให้บุคลากรมีความคิดสร้างสรรค์

องค์ประกอบที่ 4 การจัดการความรู้ ในภาพรวมระดับปฏิบัติงานความคิดเห็นของครูผู้สอน โรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าครูผู้สอน โรงเรียนเอกชนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่น่าสนใจคือระดับปฏิบัติงานการจัดองค์กรแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าครูผู้สอน โรงเรียนเอกชน 3 ข้อคือ ข้อ 39 บุคลากรสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมมาใช้ในการเรียนรู้ในปัจจุบัน ข้อ 34 บุคลากรมีความสามารถในการคิดและปฏิบัติงานที่สลับซับซ้อนอย่างเป็นระบบ ข้อ 38 โรงเรียนมีระบบการปฏิบัติงานตามวิสัยทัศน์และพันธกิจ และระดับปฏิบัติงานการจัดองค์กรแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โรงเรียนเอกชนสูงกว่าครูผู้สอน โรงเรียนรัฐบาล 3 ข้อคือ ข้อ 32 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรได้รับการฝึกฝนในด้านทักษะต่างๆ เพื่อให้เกิดความคิดใหม่ๆ ข้อ 37 บุคลากรสามารถนำความรู้ที่จัดเก็บได้รับการปรับปรุงและนำมาใช้ได้อย่างต่อเนื่อง ข้อ 35 บุคลากรมีความสามารถในการสร้างความรู้ทั้งหลายหลายในการถ่ายโอนและการใช้ประโยชน์ ยกเว้นข้อ 31 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรมีการแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ภายในและภายนอกเพื่อนำมาใช้พัฒนา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

องค์ประกอบที่ 5 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ในภาพรวมระดับปฏิบัติงานความคิดเห็นของครูผู้สอนโรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายตัวชี้วัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ที่น่าสนใจคือระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนโรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน 3 ข้อคือ ข้อ 42 บุคลากรมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้พื้นฐาน ข้อ 41 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ ข้อ 43 บุคลากรมีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสาร เพื่อเผยแพร่ข่าวสารให้กับสมาชิก และระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสูงกว่าครูผู้สอนโรงเรียนรัฐบาล คือข้อ 50 โรงเรียนสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเชื่อมโยงหรือถ่ายโอนความรู้จากสถานที่หนึ่งไปอีกสถานที่หนึ่งได้อย่างรวดเร็ว

อภิปรายผล

การอภิปรายผลครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้ออภิปรายตามวัตถุประสงค์ และตรวจสอบสมมติฐานของการวิจัยเป็นข้อ ดังต่อไปนี้

จากวัตถุประสงค์ข้อ 1 ที่ว่า “เพื่อศึกษาระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ในภาพรวม” นั้น สรุปว่า ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ซึ่งตอบรับกับสมมติฐานข้อ 1 ที่ว่า “ระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก” ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากปัจจัยด้านสังคมไทยต้องการพัฒนาประเทศ และมีความต้องการปฏิรูปทางการศึกษาเพื่อให้การศึกษาก้าวทันสังคมโลก จึงตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 เพื่อสนองตอบการจัดระบบโครงสร้างและ กระบวนการจัดการศึกษาของไทยใหม่ให้มีเอกภาพในเชิงนโยบาย พร้อมกันนั้นกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็น 175 เขต ทั่วประเทศ เมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2545 ต่อมาได้ออกเป็นพระราชบัญญัติระเบียบการบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ 2546 ทำให้การบริหารจัดการศึกษามีความหลากหลายในทางปฏิบัติงานและมีการกระจายอำนาจไปสู่ภูมิภาคหรือเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา จึงทำให้สถานศึกษาทุกแห่งมีความตื่นตัวในการทำงานเชิงนโยบายเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษา จะสำเร็จได้ ผู้บริหารและครูผู้สอนต้องร่วมมือกันทำงานตามกรอบแนวนโยบายและยึดหลัก

องค์ประกอบการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญ ทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับสูง

เมื่อพิจารณาระดับการปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้โรงเรียนประถมศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนในภาพรวมเป็นรายองค์ประกอบมีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเรียงจากมากไปหาน้อยคือการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เนื่องจากกระแสสังคมโลกในปัจจุบันเป็นสังคมแห่งข้อมูลข่าวสาร ชาติใดมีการพัฒนาประยุกต์ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษามาก ย่อมทำให้ประเทศนั้นมีความเจริญก้าวหน้า ประเทศก็เป็นอีกประเทศหนึ่งที่น่าเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในระบบการศึกษาเพิ่มขึ้น ทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความตื่นตัวต่อการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีมากที่สุด มีความสอดคล้องกับแนวนโยบายและกลยุทธ์การพัฒนาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ได้กำหนดไว้ในกลยุทธ์ที่ 2 เรื่องพัฒนาวิชาการเพื่อการเรียนรู้ ที่ว่าต้องพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน และการพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น ทำให้ผู้บริหารและครูผู้สอนต้องช่วยกันพัฒนาโรงเรียน เพื่อให้โรงเรียนประถมศึกษาที่มีมาตรฐานสู่ความเป็นสากล และพลวัตแห่งการเรียนรู้ ถือเป็นกระบวนการด้านการพัฒนาครูและบุคลากรให้ได้มาตรฐานตามแนวนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (2548) ที่ว่า ครูต้องปฏิบัติงานหลักเกี่ยวกับการเรียนการสอน การส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนาผู้เรียนให้ผู้เรียนมีความรู้ มีการปฏิบัติงานทางวิชาการของสถานศึกษาพัฒนาตนเองและวิชาชีพเพื่อให้เป็นบุคลากรที่มีคุณภาพ ตอบรับกับรายงานวิจัยของเอลลิงเจอร์และหยาง ที่ว่า เป็นการสร้างโอกาสการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง พร้อมสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าแก่ครูและบุคลากรให้มีประสิทธิภาพในการสร้างโอกาสการเรียนรู้ต่อเนื่อง พร้อมสนับสนุนการศึกษาค้นคว้าแก่ครูและบุคลากรให้มีประสิทธิภาพดำเนินการสอนได้ ส่วนด้านการปรับเปลี่ยนองค์การ การเพิ่มอำนาจแก่บุคคล และการจัดเก็บความรู้ มีค่าเฉลี่ยระดับปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากเหมือนกัน แต่ผู้บริหารและครูผู้สอน โรงเรียนประถมศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ให้ความสำคัญในอันดับหลังในการปฏิบัติงานตามกรอบแนวนโยบาย ซึ่งปฏิเสธรายงานการวิจัยของวิโรจน์ สารรัตน์ (2545) ที่ว่า การพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ในระดับต่ำ เพราะผู้บริหารและครูผู้สอนในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ต่างก็ต้องการพัฒนาการศึกษาให้ได้มาตรฐานสู่ความเป็นสากลทั้งนั้น

จากวัตถุประสงค์ข้อ 2 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาล ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอน” สรุปว่าในภาพรวมระดับการปฏิบัติงานตามความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอนทุกองค์ประกอบ และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งปฏิเสธ

สมมติฐานการวิจัยข้อ 2 ที่ว่า “ระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาล ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนแตกต่างกัน” ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาลต่างก็มีความต้องการที่จะพัฒนาโรงเรียนให้เจริญก้าวหน้าเหมือนกัน ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นในการปฏิบัติงานจึงไม่แตกต่างกัน ตอบรับกับแนวคิดของมาร์ควอร์ท (1996) ที่ว่าการพัฒนาองค์การการเรียนรู้ นั้น จะต้องพัฒนาองค์ประกอบการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ทุกด้านไปพร้อมๆ กัน จึงเกิดการพัฒนายั่งยืนได้ และสอดคล้องกับรายงานวิจัยของจักรทิพย์ สุวรรณชิน (2003) ที่ว่าผู้บริหารและครูผู้สอนมีเข้าใจและปรับตัวตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 นอกจากนี้ยังได้ชี้ให้เห็นว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนต้องการปฏิบัติงานตามกฎหมายนั้น ผู้บริหารและครูเห็นว่าเงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับโรงเรียนที่จะเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ 8 ประการ ได้แก่ ภาวะผู้นำ วัฒนธรรมโรงเรียน วิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าหมายของโรงเรียน กระบวนการตัดสินใจ กระบวนการสื่อสาร และการปฏิสัมพันธ์ สิ่งอำนวยความสะดวกและทรัพยากรต่างๆ

เมื่อพิจารณารายข้อในองค์ประกอบระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาล ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนแตกต่างกัน ได้แก่ ข้อ 17 ผู้บริหารและบุคลากรรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอน อาจเป็นไปได้ว่าผู้บริหารเป็นผู้นำในองค์การ ย่อมมีความต้องการเปลี่ยนแปลงองค์การสูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับระเบียบการบริหารงานสถานศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา 34 ใน (2) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 กำหนดไว้ว่า ผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นเป็นผู้บังคับบัญชา และมีอำนาจหน้าที่ตามที่ระบุไว้ในระเบียบปฏิบัติงานนั้น ส่วนข้อ 22 โรงเรียนจัดให้มีการประชุม อบรม เพื่อกระตุ้นให้มีการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งระดับการปฏิบัติงาน ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนสูงกว่าผู้บริหาร และข้อ 31 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรมีการแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ภายในและภายนอก มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งระดับการปฏิบัติงาน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอน ทั้งสองข้อตอบรับกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (2547, หน้า 5) มาตรา 6 ที่ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ส่วนข้อ 38 โรงเรียนมีระบบการปฏิบัติงานตามวิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างชัดเจน มีความแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งระดับการปฏิบัติงานฯ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอน เพราะผู้บริหารเป็นผู้ควบคุมการจัดการศึกษาตามแผนนโยบาย โดยเฉพาะสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นผู้มีอำนาจในการควบคุม ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 มาตรา 36 อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

จากวัตถุประสงค์ข้อ 3 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาของเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอน” สรุปว่าในภาพรวมระดับการปฏิบัติงานตามความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอนทุกองค์ประกอบ และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งปฏิเสธกับสมมติฐานการวิจัยข้อ 3 ที่ว่า “ระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาของเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนแตกต่างกัน” ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่า ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดในองค์การ ถือว่าเป็นผู้มีอิทธิพลต่อระดับการปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ในสถานศึกษา ทั้งด้านส่งเสริม สนับสนุน อำนวยความสะดวกในการทำงานของบุคลากร พร้อมทั้งเป็นผู้ให้คำปรึกษา แนะนำแนวทางการทำงานภายในและภายนอกองค์การให้สามารถขับเคลื่อนไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงมีระดับการปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้สูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของถวิล อรัญเวศ (2544) ที่ว่า ผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุด มีบทบาทมากที่สุด มีอิทธิพลมากที่สุดต่อการเปลี่ยนแปลง ผู้บริหารจะต้องเป็นผู้มีศาสตร์และศิลป์ในการบริหารงาน เพราะภาวะผู้นำของผู้บริหารนั่นเอง เป็นองค์ประกอบสำคัญทำให้เงื่อนไขและแผนนโยบายการทำงานตอบรับกับนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาประสบผลสำเร็จได้ และสอดคล้องกับแผนนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543) ที่ว่า ผู้บริหารจะต้องมองเห็นความสำคัญต่อการศึกษาเข้ามาเป็นแกนนำในการจัดทำแผน รวมทั้งกำกับติดตามการดำเนินงานตามแผน การประเมินองค์การ และการนำผลจากการประเมินตนเองมาใช้ในการปรับปรุงสถานศึกษา และการรายงานผลให้สาธารณชนรับทราบ

เมื่อพิจารณารายข้อในองค์ประกอบระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาของเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูผู้สอนแตกต่างกัน ตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ได้แก่ ข้อ 19 โครงสร้างของโรงเรียนมีขอบเขตที่ชัดเจนและสามารถนำไปสู่การปฏิบัติงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งระดับการปฏิบัติงานฯ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอน เพราะผู้บริหารต่างก็มีความต้องการที่จะพัฒนาโรงเรียนประถมศึกษาให้มีความเจริญก้าวหน้าเพื่อ

พัฒนาโรงเรียนให้ได้รับมาตรฐาน จึงมีระดับการปฏิบัติงานสูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ มาร์ควอร์ท (1996, p. 102) ที่ว่า ผู้บริหารจะถูกเปลี่ยนสภาพที่การบริหารแบบยึดติดกับการควบคุม ไปสู่การเรียนรู้การเสริมความรู้และการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ส่วนข้อ 24 โรงเรียนมีการ สนับสนุนให้บุคลากรมีความคิดสร้างสรรค์ ข้อ 27 ผู้บริหารทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงในการเสนอแนะแก่ ผู้ใต้บังคับบัญชา และข้อ 49 โรงเรียนมีการสนับสนุนงบประมาณในการจัดหาเครื่องมือและ อุปกรณ์เทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ฯ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่ง ระดับการปฏิบัติงานฯ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนสูงกว่าผู้บริหารทั้งสองข้อ อาจเป็นไปได้ว่า ครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนต่างต้องการความเป็นอิสระในการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของซิลลินส์ ซารินส์ และมัลฟอร์ด (2002) ที่ว่า การศึกษาองค์ประกอบการเรียนรู้ใน โรงเรียนรัฐออสเตรเลียใต้ของผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน ส่วนข้อ 40 โรงเรียนจัดให้ มีระบบความรู้ในการช่วยเหลือบุคลากรในทีมงานและกลุ่มงาน เช่น จัดทำคู่มือเอกสารในการ ปฏิบัติงานฯ ซึ่งระดับการปฏิบัติงานฯ ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนสูงกว่าผู้บริหาร เพราะครูเป็น ผู้มีหน้าที่จัดการศึกษาให้แก่เด็กโดยตรง และข้อ 50 โรงเรียนสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการ เชื่อมโยง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งระดับการปฏิบัติงานฯ ตาม ความคิดเห็นของผู้บริหารสูงกว่าครูผู้สอน อาจเป็นไปได้ว่าผู้บริหารต้องการให้การศึกษามีศักยภาพ มากจึงให้ความสำคัญการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเป็นองค์ประกอบแห่งการเรียนรู้ตามแนวคิด ของมาร์ควอร์ท (1996) มี 3 ประเภท คือ (1) เทคโนโลยีสารสนเทศ (2) เทคโนโลยีพื้นฐานของการ เรียนรู้ (3) ระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่สนับสนุนการปฏิบัติงาน ถ้ามีการนำมาใช้กันอย่างสมบูรณ์แบบ ย่อมทำให้การศึกษามีคุณภาพแน่

จากวัตถุประสงค์ข้อ 4 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการ เรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษา ของรัฐบาลและเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร” สรุปว่าในภาพรวมระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชน สูงกว่าผู้บริหาร โรงเรียนรัฐบาลทุกองค์ประกอบ และแตกต่างกันอย่างไม่มีความสำคัญทางสถิติ ซึ่ง ปฏิเสธสมมติฐานการวิจัยข้อ 4 ที่ว่า “ระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน ประถมศึกษาของรัฐบาลและเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต1 ตามความคิดเห็น ของผู้บริหารแตกต่างกัน” ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าผู้บริหาร โรงเรียนทั้งสองประเภทต่างก็มีความ ต้องการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้เหมือนกัน จึงมีระดับการปฏิบัติงานฯ ตามความคิดเห็นไม่ แตกต่างกันตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยเฉพาะผู้บริหาร โรงเรียนรัฐบาลระเบียบทางราชการมิได้ เอื้ออำนวยให้แก่บุคลากรอื่นเข้ามาช่วยในการดำเนินงานบริหารการศึกษามากนัก จึงทำให้ผู้บริหาร โรงเรียนรัฐบาลมีความคาดหวังต่ำกว่า สอดคล้องกับแนวคิดของจิตรกร ตั้งเกษมสุข (2543, หน้า

229) ที่ว่า ความสำคัญขององค์การแห่งการเรียนรู้ 3 ประการ คือ 1) บุคลากรในองค์การแห่งการเรียนรู้สามารถที่จะเรียนรู้ได้เร็ว 2) บุคลากรมีการอุทิศตน สามารถเรียนรู้ได้ในทุกระดับขององค์การแห่งผู้ทำงานที่ทรงความรู้ 3) มีนวัตกรรมทำให้องค์การเติบโตก้าวหน้าเป็นองค์การแห่งผู้ทำงานที่ทรงความรู้

เมื่อพิจารณารายชื่อในองค์ประกอบระดับปฏิบัติงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาลและเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็นของผู้บริหารแตกต่างกัน ตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 ได้แก่ ข้อ 4 บุคลากรมีการแบ่งปันความรู้ให้กับทีมงานหรือองค์การที่ปฏิบัติ ข้อ 28 ผู้บริหารกระตุ้นบุคลากรด้วยการให้คำแนะนำช่วยเหลือสนับสนุนยกย่อง ขอมรับ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนเอกชนทั้งสองข้อ สอดคล้องกับแนวคิดของสมบัติ บุญประคม (2544, หน้า 37) ที่ว่า ผู้บริหารเป็นบุคคลที่มีความสำคัญที่สุดและมีอิทธิพลต่อการทำงานให้บรรลุความสำเร็จทั้งด้านคุณภาพและปริมาณ และข้อ 37 บุคลากรมีความสามารถในการใช้ความรู้ได้อย่างถูกต้องรวดเร็วทันต่อเวลา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนเอกชนสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาล ส่วนข้อ 10 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรแสดงความคิดเห็นการปฏิบัติและการวางแผน ข้อ 11 บุคลากรโรงเรียนมีความเข้าใจถึงความสำคัญของการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ข้อ 30 ผู้บริหารให้อิสระต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรภายในและภายนอก และข้อ 31 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรมีการแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนเอกชน เพราะผู้บริหารสถานศึกษารัฐบาลมีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการ ส่งเสริม สนับสนุน อำนาจความสะดวกให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลให้มีการประกันคุณภาพภายในทุกฝ่ายเข้ามามีส่วนร่วม โดยผู้บริหารควรเป็นแกนนำในการจัดทำแผน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543, หน้า 51) ส่วนข้อ 14 ผู้บริหารและบุคลากรได้ร่วมมือกันวางแผนงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ข้อ 21 ผู้บริหารสนับสนุนให้บุคลากรและเพื่อนร่วมงานวางแผนการทำงานด้วยตนเอง ข้อ 41 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ และข้อ 46 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรสามารถสร้างสารสนเทศใหม่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาล เพราะการจัดการศึกษาหรือการบริหารงานองค์การเอกชนเน้นที่ศักยภาพหรือความสามารถบุคลากรเป็นสำคัญ ซึ่งปฏิเสธกับงานวิจัยของพิณสวัน ปัญญา มาก (2543) พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการเรียนรู้ของพนักงานในหน่วยธุรกิจและหน่วยปฏิบัติการของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ทั้งหน่วย

ธุรกิจและหน่วยปฏิบัติการที่มีลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้อ 23 เมื่อมีการประชุม อบรมเพื่อกระตุ้นให้มีการเรียนร่วมกัน ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนเอกชน และข้อ 47 โรงเรียนมีการปรับปรุงเทคโนโลยีให้ทันสมัยและพร้อมสำหรับการปฏิบัติงานและการเรียนรู้อยู่เสมอ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนเอกชนสูงกว่าผู้บริหารโรงเรียนรัฐบาล จะเห็นได้ว่าผู้บริหารเอกชนเน้นการใช้เทคโนโลยีทางการศึกษามาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของมาร์คควอร์ท (1996, p. 158) ระบบย่อยเทคโนโลยีใน 3 มิติ ที่เกี่ยวข้องกับองค์การแห่งการเรียนรู้ ได้แก่ เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีพื้นฐานของการเรียนรู้และระบบปฏิบัติการอิเล็กทรอนิกส์ที่สนับสนุนการปฏิบัติงานการจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้

จากวัตถุประสงค์ข้อ 5 ที่ว่า “เพื่อเปรียบเทียบระดับปฏิบัติงานการจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาลและเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน” สรุปว่าในภาพรวมระดับความคิดเห็นของครูผู้สอน โรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนทุกองค์ประกอบ และแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานสมมติฐานการวิจัยข้อ 5 ที่ว่า “ระดับปฏิบัติงานการจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาลและเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนแตกต่างกัน” นับตั้งแต่มีการปฏิรูปการศึกษาว่าาระเบียบการบริหารงานใหม่ พร้อมทั้งจัดการประเมินผลงานในสถานศึกษาอย่างต่อเนื่องมา ไม่ว่าจะเป็นครูผู้สอนในโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาลหรือเอกชน ต่างก็มีความตั้งใจทำงานในสถานศึกษาเต็มกำลังความสามารถของบุคคล พร้อมทั้งมีการเรียนรู้ระบบการทำงานแบบใหม่เพิ่มขึ้น ซึ่งตรงกับแนวคิดของเชิรศรี วิวิศรี (2534) ที่ว่า การเรียนรู้หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวร อันเป็นผลมาจากประสบการณ์ การฝึกหัด และการปฏิบัติการ เป็นการกระทำจริงจะด้วยวิธีการที่ตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม ดังนั้นการเรียนรู้งานก็คือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันเนื่องมาจากการได้รับสิ่งเร้า และการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนำไปสู่การปฏิบัติงานที่มีคุณภาพทำให้การศึกษาไทยมีความมาตรฐาน และสอดคล้องกับรายงานการวิจัยของวิรพล อมรปิยะฤกษ์ (2546) พบว่า ครูในสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพฯ 1 มีการรับรู้ความเป็นองค์กรเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง

เมื่อพิจารณารายข้อในองค์ประกอบระดับปฏิบัติงานการจัดการองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนประถมศึกษาของรัฐบาลและเอกชน ในเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนแตกต่างกัน ตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 ได้แก่ ข้อ 2 ผู้บริหารสนับสนุนให้มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องในทุกระดับของสถานศึกษา และข้อ 4 บุคลากรมีการแบ่งปันความรู้

ให้กับทีมงานหรือองค์กรที่ปฏิบัติ ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสูงกว่าครูผู้สอนโรงเรียนรัฐบาล และข้อ 16 บุคลากรสามารถปรับพฤติกรรมการทำงานให้สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนในยุคปัจจุบัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนโรงเรียนรัฐบาลสูงกว่าครูผู้สอนโรงเรียนเอกชน อาจเป็นไปได้ว่าครูผู้สอนในโรงเรียนเอกชนมีระบบการปฏิบัติงานที่เข้มข้นกว่าระบบราชการ จึงทำให้ครูผู้สอนมีทัศนคติการปฏิบัติงานมากกว่า เพราะอยู่ในสถานการณ์บังคับเร่งรีบปรับเปลี่ยนตนเองให้เข้ากับวัฒนธรรมใหม่ ซึ่งตรงกับแนวคิดของเพียเจต์เชื่อว่าคนเราทุกคนตั้งแต่เกิดมาพร้อมที่จะมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและโดยธรรมชาติแล้วมนุษย์เป็นผู้พร้อมลงมือกระทำ (active) นอกจากนี้เพียเจต์ถือว่ามนุษย์เรามีแนวโน้มที่คิดตัวเองแต่กำเนิด 2 ชนิด ได้แก่ การจัดและรวบรวม (organization) และการปรับตัว (adaptation) (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2541, หน้า 45) ส่วนข้อ 5 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรเกิดการเรียนรู้แบบมีทิศทางในการวางแผนเพื่ออนาคตของโรงเรียน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสูงกว่าครูผู้สอนโรงเรียนรัฐบาล เพราะการศึกษาเอกชนเน้นการพัฒนาบุคลากรเป็นเรื่องใหญ่ สอดคล้องกับงานวิจัยของวิโรพล อมรปิยะฤกษ์ (บทคัดย่อ) พบว่า ครูในสถาบันการอาชีวศึกษากรุงเทพฯ 1 มีการรับรู้ความเป็นองค์กรเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับสูง ส่วนข้อ 31 โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรมีการแสวงหาความรู้จากแหล่งความรู้ภายในและภายนอกเพื่อนำมาใช้พัฒนา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ระดับความคิดเห็นของครูผู้สอนโรงเรียนเอกชนสูงกว่าครูผู้สอนโรงเรียนรัฐบาล เพราะเอกชนให้ความสำคัญการจัดเก็บรวบรวมความรู้มาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิโรจน์ สารรัตนะ (บทคัดย่อ) ที่ว่า ระดับการพัฒนาในปัจจัยทางการบริหารและความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้คือเป้าหมายจัดการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ผลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ทำให้ผู้วิจัยพบประเด็นสำคัญดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นข้อมูลพัฒนาการศึกษา 2 แนวทาง ได้แก่

1.1 ข้อเสนอแนะเพื่อวางนโยบายการบริหารงาน

1.1.1 ผู้อำนวยการโรงเรียนและครูผู้สอนต้องวิเคราะห์ระเบียบการบริหารงานจัดการศึกษาให้รอบครอบเพื่อวางนโยบายการศึกษา ว่ามีกฎระเบียบตัวใดเกิดความขัดแย้งในระบบ

วัฒนธรรมการปฏิบัติงานแต่ละโรงเรียนนั้น เพื่อจะได้แก้ไขปัญหาอุปสรรคในการทำงานได้ถูกต้อง

1.1.2 ผู้อำนวยการ โรงเรียนและครูผู้สอนต้องกำหนดวิสัยทัศน์การทำงานร่วมกันที่ชัดเจน เพื่อนำผลการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้มาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม

1.2 ข้อเสนอแนะเพื่อปฏิบัติงาน

1.2.1 ผู้อำนวยการ โรงเรียนจะต้องมั่นจัดอบรมความรู้แก่ครูผู้ปฏิบัติการ และ ชำนาญการให้มีศักยภาพในการบริหารงานเพื่อจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ มีความเข้าใจองค์ประกอบของการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ได้ถูกต้อง

1.2.2 ผู้อำนวยการ โรงเรียนและครูผู้สอนต้องร่วมกันจัดทำหลักสูตรการศึกษา การจัดองค์การแห่งการเรียนรู้เกี่ยวกับระบบอุตสาหกรรมให้นักเรียนในพื้นที่

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานจัดการศึกษาทุกด้านในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

2.2 ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของคณะกรรมการกับผู้บริหารการศึกษาต่อการดำเนินงานการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1

2.3 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นการจัดองค์การแห่งการเรียนรู้ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 กับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอื่น